

Baade. Jeg ved, at Baadene i Øresund, der kunne komme i Kollision med de svenske Baade og deres Rettigheder, ere mærkede, jeg ved ogsaa, at de svenske Baade ere mærkede. Hvad jeg fandt mærkeligt, var, at man vilde have alle Baadene mærkede. De Baade, der fiske paa internatinalt Territorium, og kunne komme i Kollisioner, kan det være rigtigt at mærke, men jeg mener, at man kunde undtage de almindelige Baade, der fiske i Fjorde og Sunde. Ministeren mente, at det vilde lette Fiskerikontrollen, at alle Baadene vare mærkede; ja, men jeg tror ikke, man skal gøre alt for meget for at lette Kontrollen, det bliver jo en hel Svikmølle, vi komme ind i. Først lave vi en Lov med Forbud og Bestemmelser, og for at faa disse overholdte, skal man have Kontrol, og for at gøre det lettere at kontrollere, skulle vi have en ny Omgang Bestemmelser, det er en Skrue uden Ende, jeg ikke tror vi skulle lade arbejde længere end nødvendigt. Fiskerikontrollen er inde paa noget lignende. Der verserer for Overretten en Sag anlagt af Fiskerikontrollen mod nogle Fiskere. Denne Sag tabte Fiskerikontrollen for Underretten, det har appelleret den til Overretten, og det eneste Argument er dette, at dersom Fiskerikontrollen ikke faar Ret i sin Paa-stand, bliver det alt for vanskeligt at kontrollere Fiskerne i danske Farvande. Men jeg synes, at den Mand, der har paataget sig dette Embede — han har ganske vist faaet sin Afsked i disse Dage, men han faar vel en Eftermand, — ved vel, hvad det er, han gaar ind til, og jeg synes ikke, at der er Grund til, at vi skulle mærke, registrere og nummerere Baadene for at lette Kontrollen Opgaven. Den ærede Minister sagde, at hvis man faar Lov til at anvende Trawlsfiskeriet i vore Farvande, kan man risikere, at det fremtidig gaar over til at blive Kapitalistforetagender. Jeg argumenterede netop ud fra den Forudsætning, at vore Farvande ikke egnede sig til stort Trawlsfiskeri, og derfor mente jeg, at denne Bestemmelse var overflødig. Jeg mente, man kunde lade Fiskerne fiske med de Redskaber, de selv fandt passende, men er det Forholdet, maa man ogsaa indrømme mig, at vort Fiskeri ikke kan blive udviklet til et Kapitalistforetagende paa Trawlsfiskeriet.

Den ærede Minister udtalte sig ogsaa i Anledning af min Bemærkning om § 15, hvorved forbydes at anvende Sild til Gødning, og Ministeren sagde, at Bestemmelsen gik ud paa at forhindre Salg af umoden

Fisk. Ja, men de Sild, som jeg talte om — den højtærede Minister vil jo hos det ærede Medlem for Svendborg 7de Amts Valgkreds kunne faa Besked om de forskellige Slags Sild —, vare modne Sild, Sild i en modnere Alder. Om Høsten, naar Fiskerne drive med Garn, kan det ske, at de faa saa mange Sild, at der bliver bragt saa mange op, at de ikke kunne sælge dem for en nogenlunde rimelig Pris. Naar Fiskerne komme i Land med disse Høstsild i modnere Alder, og en Baad har 5—600 Ol, kan man være sikker paa, at de underste 3—4 Ol ere masede saaledes, at de ikke kunne anvendes til Menneskeføde, men man kan ikke kaste dem i Vandet og faa Fisk ud af dem igen. En Sild, der er behandlet paa denne Maade, bliver aldrig til Menneske mere, havde jeg nær sagt. Naar Sildene først ere blevne masede, saaledes som disse Masser af Sild kunne blive det, tror jeg ganske vist ikke, at man skulde give Forbud imod at anvende dem til Gødning. Jeg staar atter i Dag som den gode Agrar, jeg er, og taler i Landbrugets Interesse. Jeg mener, at Landbruget kunde være vel tjent med at faa Sild til Gødning, naar de kunne købes til saa billig Pris, som disse Sild kunne købes til.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) udtalte, at adskillige Medlemmer foruden mig havde beklaget sig over, at der i Lovforslaget var udstedt Forbud imod Ilandbringelse, Køb og Salg af umoden Laks og Ørred. Jeg skal bemærke, at denne Udtalelse passer slet ikke paa mig, og jeg vil anmode det ærede Medlem om at læse mine Udtalelser igennem; han vil da se, at han fuldstændig har misforstaaet dem. Jeg har nemlig ikke beklaget mig over, at der bliver givet en Fredningstid for Laks og Ørred, jeg ønsker den netop, og jeg har paavist, at skal en saadan Fredningstid gøre nogen Nytte og svare til sin Hensigt, skal den ikke være som den, der her er foreslaaet, nemlig Oktober, November, December og Januar. Det nytter nemlig ikke, at man begynder Fredningstiden, naar Legetiden eller Yngletiden er forbi; skal den svare til sin Hensigt, maa den være i August, September, Oktober, eller i Juli, August og September.